

Imagini de la întâlnirile din 2013

"Ajunge mai mare scriitor cel care are ce spune și învață să scrie,
decât cel care știe să scrie, dar nu are ce spune"
Nicolae VASILE

OMUL NOSTRU DIN BRUXELLES

Nicolae VASILE

De la '48 încoace, și chiar mai de demult, ne-a preocupat cum suntem noi văzuți în Europa sau ce ar trebui să facem ca să fim europeni și mental, nu doar geografic.

Ne-a preocupat mai mult obținerea unor certificate de apartenență decât alinierea la comportamentul lor. De câte ori am reușit să obținem certificarea mult dorită am constatat că structura respectivă se diluează odată cu intrarea noastră în U.E. Să fie tocmai din această cauză?

Reușisem să obțin o bursă de la o instituție internațională, care putea să se desfășoare la alegere într-una din trei țări oferite: Franța, Italia sau Spania. Am ales Italia. Spiritul meu mă apropie mai mult de modul de a fi al italienilor.

Directorul institutului unde îmi desfășuram temporar activitatea, profesorul Fabio Gianini, provenea din sudul Italiei și avea în comportament un "antieuropeanism" de față, similar cu cel al nostru, ceea ce ne apropia, însă acesta era însoțit de un deosebit practicim când era vorba de valorificarea unor oportunități de colaborare cu Uniunea Europeană sau cu oricare din țările dezvoltate, membre. Mai târziu, după ce se uitase pe niște materiale de prezentare ale institutului din București, unde lucram eu și când deja devenisem suficient de apropiați ca să fim sinceri unul cu celălalt, mi-a mărturisit, cu oarecare invidie, că aprecia mult instituția de unde proveneam și că pragmatismul acesteia nu se regăsea la multe unități de cercetare din Italia.

După finalizarea bursei, prin publicarea unei cărți despre un domeniu tehnic nou și de un mare potențial de dezvoltare ulterioară, am încercat să găsesc oportunități de colaborare la nivel european, care reprezenta o prioritate în aceea perioadă pentru România, aflată în chinurile negocierii dosarelor pentru viitoarea aderare la Uniunea Europeană.

O plăcută și deloc neinteresată descoperire am făcut la un program european de promovare a industriei, care se potrivea cu studiile făcute în cadrul bursei din Italia, și mai mult, era coordonat din punct de vedere tehnic tocmai de profesorul Gianini. Am gândit că mai există și întâmplări pozitive pe lume.

Am ratat o semifinală de campionat mondial de fotbal, între Germania și Italia, pe o terasă a unui restaurant din Stuttgart, pentru a depăna amintiri din perioada șederii mele la Milano, cu ocazia bursei. Ne aflam acolo tocmai pentru o ședință a programului pomenit mai sus. Profesorul nu era interesat în mod deosebit de fotbal, dar a fost satisfăcut când a aflat că Italia învinsese țara gazdă. De fapt avea să câștige cea ediție de campionat mondial, învingând într-o finală celebră echipa Franței.

Conveniserăm că, deși programul era deschis doar pentru țările membre ale Uniunii Europene, România va participa ca partener al Italiei, având în acest mod o mare oportunitate de a intra în niște importante proiecte europene. Trebuia însă constituită o structură națională de reprezentare pentru a putea îndeplini procedurile cerute de program.

M-am întors cu sentimentul că am realizat ceva foarte important pentru țară, pe un domeniu, pentru mine! Trebuia organizată o asociație națională cu membri din domeniu, trebuiau făcute alegeri pentru desemnarea reprezentantului României în acel program. Mai era mult de muncit, dar acordul de principiu de la nivelul european era obținut.

Programul respectiv era o structură mixtă Cercetare-Industrie. Ministerul Cercetării a dat atenția cuvenită, Ministerul Industriei nu i-a dat nicio atenție. A existat un suport real de la organizațiile asociative gen patronate, camere de comerț și industrie, precum și de la multe firme producătoare mari, naționale sau internaționale.

Pe lângă ministrul cercetării exista, vorba lui Eminescu, un "Călin, băiat de casă", cum probabil se află mai mulți și pe la mai multe ministere. Acesta urmărea tot ce se întâmplă, îl informa permanent pe ministru, făcea vizite la Bruxelles, ori de câte ori se iveau ocazii pe tema respectivă. Era *partu* cu ministrul și nimic nu-i scăpa din ce se întâmpla pe acolo.

În vederea pregătirii constituirii structurii respective au fost o serie de întâlniri dintre reprezentanții cercetării și oameni de afaceri importanți. Vorba ministrului de atunci: "niciodată nu a văzut acest minister atâția oameni de afaceri".

A venit și ziua alegerilor. Se înscriaseră mai mulți oameni de afaceri importanți, președinți de patronate etc. Miza era mare. Cel ales urma să reprezinte România la un program al Uniunii Europene, care însemna atât o poziție ce oferea o imagine, cât și un posibil avantaj practic, având în vedere că acolo urma să fie coleg cu conducătorii unor mari firme internaționale, asociații patronale sau profesionale la nivel european.

A câștigat o doamnă foarte dinamică în mediul industrial românesc, căreia nimeni nu avea nimic să-i reproșeze.

În timp ce alegerile se derulau, "Călin, băiatul de casă" se duse la ministru:
- Auzi Gogule, (așa vorbea el cu ministrul), ți-am spus eu că pe mine o să mă alegă ăia. Trebuia să trimiți scrisoarea aia la Bruxelles încă de luna trecută, să nu mai pierdem vremea de pomană! Să se știe acolo că eu reprezint România! Ce mai trebuia făcută toată porcăria asta cu alegerile!? ?

I-a întins scrisoarea către Bruxelles, pe care o pregătise demult.
- Hai, semnează-o, că și așa am întârziat destul.

Ministrul a semnat-o fără să clipească. Era convins că a făcut o faptă bună pentru țară. Târziu, după ora de închidere a activității normale din minister, în biroul aceluiași ministru intră salariați care reprezentase ministerul la alegeri. Întârziase din cauză că procedurile duraseră destul de mult. Dorea să trimită totuși rezultatul în aceeași zi, fiind în întârziere față de termenul fixat inițial.

(Continuare în pag. 2)

O ȘEDINȚĂ FURTUNOASĂ

Sorica PACIOGA

În pădure lângă lac
Într-un fastuos conac,
Un partid puternic, mare,
Cu proiecte sociale
Pentru necuvântătoare,
A făcut o convocare
Cu scop bine stabilit:
„disciplina de partid”.

Au sosit la adunare:
Baroni – șefi de filiale,
Amazoane platinat,
Vulpi cu cozile pe spate,
Fardate, cochete toate,
Urși în frac și papion,
Lupi în haine de sezon.

Una dintre amazoane
E vedetă și-i curtată
De vulpi cu blana roșcată
Fiindcă soțul ei iubit
E **șef mare** în partid.

Gaița – ca o actriță
De culoare cam peștită...
(nu s-a aflat deocamdată
în ce partid e-nrolată) –
Știind multe limbi străine
Și tot ce mișcă-n pădure,
A fost și ea convocată.

Pupăza cu „ciocul tare”
Mandatată-n adunare
Pe post de „ciocănitoare”,
Țanțoșă și-nfumurată
Că nu-i alta mai moțată
Și cu coc în loc de creastă,
Își pregătește discursul,
Cum s-atace pe parcursul
Ședinței cu năbădăi,
Subiectele vizate,
Ce conflict să inventeze
Și pe cine să taxeze.

Un **independent** blazat
În mușchetar deghizat
Care a fost propulsat
Ca edil *dans notre ville*
Fiind și el invitat
De-o aripă cam zbârlită,
care e nemulțumită
Că partidul e-n derivă,
Stă cu unii la șuetă
Și discret îi cere-un sfat
Șefului de la Senat.

Bursucul a luat plasă...
Lăcomia, bat-o vina,
Numai ea e cu pricina!
Din european rasat
A ajuns să stea în bancă
Lângă un **oier** bogat.
Stă retras, e indispus;
Dezamăgit și confuz
Se întreabă cu mirare:
- Cine-am fost și ce-am ajuns!?

Sunt mulți și cu epoleți:
Castori, **cărțițe**, **șticleți**,
Așezați din "întâmplare"
Pe lângă un șef mai mare;
Popândăii stau și ei
În picioare pe culoare.

Ajuns șef prin conjunctură
Cărlanul, ca vârstă mic,
"Imatur", însă voinic,
Puștiul, supus, bun de gură,
Joacă după partitură:
Tot pe **poante** – parcă zboară!
Ca pe val, urcă, coboară,
După cum e tras de sfoară.

Corbul diplomat, isteț,
Arogant și îndrăzneț,
Vânătorul – cel cu flinta
Care a **confundat** ținta,
Baronul moștenind
Pe regretata sa mătușă,
Cu ochi ageri, jucăuși,
Trage sforile pe tușă.

Dinozaurul cel mare,
Președinte de "onoare"
Sfătos ca o bunicuță,
Cu idei "originale"
Ajuns "simbol" în partid,
Este trist, dezamăgit.

Prezidiul ia loc la masă.
Se anunță o ședință
De durată, furtunoasă!

Cărlanul – șef de partid
Zâmbind jovial, perfid
la cuvântul motivând:
- Stimați colegi delegați!
Dacă vrem la guvernare
E nevoie de schimbare,
De disciplină-n partid...
Sunteți deci mobilizați
Și vă cer ca să votați
Pentru a fi sancționați
Toți cei care ies din rând
Și-s preocupați ades
Doar de propriul interes.

Agenda e încărcată:
Se discută prima dată
Despre cei ce-au evadat,
Cine i-a asimilat,
De mai e vre-un trădător,
Ce dosare sunt pe rol,
Cine s-a mai încuscrit,
Cine pe cine-a nășit?!...
Fiindcă toată lumea știe
Că-i partid de "cumentrie".

După rang și după clică,
Fiecare se implică
În discuții arbitrare
Și replici usturătoare,
Cu propuneri, cu soluții
Și rotire de pe funcții.

Dinozaurul cel mare
Criticat de-un "oarecare"
Se dezlănțuie mahnit:
- Toată viața am muncit
Să se nască-acest partid!
Și-acum mă doare-n coastă...
Am fost doar în slujba voastră!
V-am dat "pâine și cuțit"
Iar voi m-ați dezamăgit!

Pițigoiul investit
Ca arbitru în partid,
Avocat bine școlit,
Consultând legi și izvoare
Cu articol de-ncadrare,
Fără-a șovăi o clipă
Dă verdictul la "echipă"
Hotărând că "cel vizat"
Poate fi sancționat.

Se anunță, prin urmare,
Cine și de când dispare
De pe funcții și ecrane.

Personajul **colorat**
Cu gramatica certat –
Fiind atacat brutal
De șefi și de adversari,
Le răspunde jovial:
- În contextul actual,
Eu respir electoral.

Catâr încăpățânat
Ce nu se predă nici mort,
Șeful mare din Senat
Propus pentru-a fi exclus,
Ripostează enervat:
- Spuneți, pentru Dumnezeu,
Ce rău mare vă fac eu?
Dacă vă luați de mine,
Vă previn, nu va fi bine!

Oare-așa v-ar plăcea vouă,
Ca să rup partidu-n două?!
Nu-s naiv, nici prostănac
Și n-am să vă fac pe plac!
Nu sunt simplu soldat,
Ci o piesă importantă,
Îs "pionul doi" în stat!
Puști țâfnoși, torționari,
Dați postul la adversari?
Nu am funcții în partid
Și nu mă las mazilit!

După această apărare,
Cu "scânteii" și "acuzare",
S-a trecut apoi la vot
Și **catârul** nesupus
Din partid a fost ... exclus.

Punct ochit și punct lovit!
Cărlanul e mulțumit!
"Adversaru"-i fericit!

În lupta pentru **putere**
S-ajungi primul la **ciolan**
Ai nevoie de-o armată,
Nu doar de un **Cal Troian!**

CONTRADICȚIE

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Noaptea se-adună toți îngerii mei,
Iar eu stau tot timpul
la taclale cu ei ;
Noaptea sunt trează, iar ziua tu vrei
Să fiu lângă tine
la timp, fără ei.

Noaptea se strâng lângă mine toți aștrii,
Iar eu am tot timpul
să uit că mă știți;
Noaptea sunt vie, atunci mă trezesc
Să scriu despre tine
și cât te iubesc.

Noaptea se uită la mine toți sfinții,
Iar eu zbor tot timpul
pe cerul vieții;

Noaptea sunt spirit, ziua-s femeie
Să fiu lângă tine
e singura cheie!

DACĂ

Lucian GRUIA

Dacă nu voi îngenunchia cinci
minute în fața ta,
Dacă nu te voi ține de mână, patru,
Dacă nu te voi îmbrățișa, trei,
Dacă nu te voi săruta, două,
Dacă nu mă voi ruga
Pentru tine, unul,
Voi deveni
Un pumn
De cenușă!

FURTUNA

Michaela Al. ORESCU

Strălucitor, Apollon s-a pitit
de după norii-nvolburăți, pe când
un vânt rebel, ca din senin, curând
a răscolit frunzarul aurit.

Ca un frison gigantic s-a ivit,
din crengile copacilor, un gând
dușman și ploaia picurând,
înfierbântatul glod a răcorit...

Sălbatică, tot mai dezlănțuită,
furtuna-n șuier zguduie; lovită
Natura-i și întreaga lume vie...

Și după ce-și revarsă răbufniri,
din plin, lăsând în urma ei urgie,
.....
se stinge-n raze, 'n prime ciripiri ...

POEMUL 100

Dorian IONESCU PASCAL

Joi 19 iunie 2013
Ora 7:46 p.m.
Temperatura: 28 °C
(București)

Barack Obama știe taina
Prințul Charles știe taina
Doamna Merkel știe taina
7 + 9 = 16

Eu spun
9 + 7 = 16
Deci știu taina
Tu o știi?

RATB – traseu deviat
Cuvânt alunecos – oțelării/(slash)-
Scrumiera de argint
Presa de 12000 tone – IMGB

Barack Obama știe taina
16 16 16
Barack Obama știe
- \$ -

TANGOU VALSAT

Nicu DOFTOREANU

Motto :

*Fiecare inimă are podul ei cu
vechituri, pe care nu se îndură
să le arunce niciodată, dar le scutură
din când în când.*

Filozofie glumeață de...cafenea

Demult,
... pe când stăteam departe
De balurile-n ritm aparte,
Am presimțit cât de greșit
Este refuzul infinit
La invitația specială
... de-a fi vedeta principală,
Ce-n unduirile iubirii
...să dea nou farmec fericii!
Dar asta numai ... dimineața!
Deoarece noaptea, precis,
Reispitindu-ne iar viața
Vom constata că ni-i permis
S-avem de toate
... CHIAR ȘI-N VIS!
Când frica de a fi adult
Se pare că mi-a mai trecut,
Plin de curaj m-am întrebat
De ce am fost atât de laș?
Și tot mereu am amânat,
Așa tranșant și pățimaș
Speranța unei regăsiri
În imposibile iubiri,
Doar că răspunsul potrivit
De unul singur n-a venit
Și n-o să vină niciodată
Dacă n-ai strâns în brațe-o fată
Pe care s-o inviți la dans
Prin amintiri în ritm de ... VALS.

INGINERII ȘI PROGRESUL

Alexandru PACIOGA

Ingenioși, cum slova spune,
Ingenierii prospectează
Să edifice în lume
Progresul ce-i motivează.

Își poartă gânduri-n univers,
Pentru acest râvnit progres;
Captează razele de soare
Cu ampla lor utilizare.

Savanți sau specialiști,
devotați avangardiști,
Revelează și expun
Teme noi ce se impun.

Ridică ștacheta vieții
Cu noi proiecte și invenții
Pentru prezent și viitor
În folosul tuturor!

Comentariu

Gheorghe INDRE

*Într-o lume aflată în derivă, care nu știe
spre ce se îndreaptă, nu este animată de cauze
majore sau țeluri înalte, o lume fără eroism, ale
cărui valori nedecarate, dar generate și
cultivate permanent, sunt corupția, minciuna,
impostura, amatorismul, ipocrizia și altele din
aceiași registru, poezia domnului Dorian
Ionescu Pascal este jurnalul de bord al acestei
plutiri în derivă, scris de un observator prizonier
pe vaporul imaginar al acestei lumi, ce caută în
disperare un țărm stabil la care să ancoreze.
Poemele scurte și fără titlu, numerotate ca într-o
arhivă de documente lăsate posterității,
consemnează lapidar, sec sau uneori ironic și
pline de sarcasm, imaginile personale ale
întâmplărilor trăite, populate de personaje
fantastice, așa cum le percepe spiritul creator
derutat și confuz, dezorientat în timp și rătăcitor
în spațiu, amestecând trecutul cu prezentul,
reflectând astfel în spațiul liric interior întreaga
dezordine a lumii exterioare. Autointitulată
neoavangardistă, această formă de expresie
poate fi percepută de cititor ca un strigăt de
protest, ca un semnal de alarmă pentru
consecințele grave ale stărilor de fapt prezente
și întreținute zi de zi și ale devenirilor lor
posibile.*

(Urmare din pag. 1)

- Calm măi, calm! Procedura trebuia îndeplinită. Bine că s-a terminat așa cum am vrut noi! Îi răspunde liniștit ministrul, cu satisfacție în glas.
- Domnule ministru, cred că doamna care a fost aleasă astăzi o să facă treabă bună. Mi-a plăcut cum pune problema și cât este de bătaioasă. De așa ceva avem nevoie acolo!
La Bruxelles dacă nu lupți, nu obții nimic. Nimic nu vine de la sine!
- Vă rog să semnați comunicarea rezultatului alegerilor pentru că vreau să-o trimit chiar în această seară.
- Ce rezultat, ce doamnă, ce scrisoare? A plecat deja scrisoarea. Mi-a adus-o "Călin" mai devreme! Am comunicat alegerea lui. El ne va reprezenta!
- Domnule ministru, nu se poate! O să iasă scandal! Nu a fost ales el! Nici nu a fost la alegeri!
- Ce scandal să iasă? Noi hotărâm cine ne reprezintă!
Stă și se gândește puțin, după care îi vine o idee, dintre acelea tipic românești.
- Ia să văd scrisoarea ta!
O citește atent și decide:
- Scrie așa! Doamna ta minunată, pe care o cunosc, am fost colegi de liceu, mă va reprezenta pe mine la Bruxelles, iar "Călin" va reprezenta țara, așa cum am comunicat deja.
Ministrul s-a schimbat la scurt timp după aceea, iar țara este "reprezentată" și astăzi, cu mare succes, de către "Călin", băiatul de casă al unuia dintre foștii miniștri!

VAPORUL DE LA COSTINEȘTI

Corneliu CRISTESCU

De peste trei decenii, văzând, m-a tulburat
Vaporul eșuat la COSTINEȘTI, pe plajă ...
Dau timpul înapoi și mă cuprind-o vrajă
Și-n cer să reconstitui tot ce s-a întâmplat.

Revăd acum, prin vremuri, vaporul de-altă dat
La bord cu marinarii, în lume cei mai buni,
Salvați din mari dezaastre, prin marile minuni,
Plutind pe MAREA NEAGRĂ sub cerul înstelat.

Bătrânul lup de mare de ani a navigat ...
Prin mări și prin oceane-mpânzite de furtuni.
A înfruntat destinul și-a strâns mereu din
pumni.
Ce trebuia să-ntâmpale, desigur, s-a-ntâmpal!

În liniștea din noapte, cu gândul în trecut,
Își revăzu viața, pe zile, luni și ani
Și amintindu-și iubirea din anii diafani
El mulțumi lui Zeus pentru destinul-avut!

Dar nu văzu furtuna ce sta atunci să-nceapă
Și nu luă în seamă schimbarea vremii-n larg,
Că vântul umflă pânza ce-apasă pe catarg,
Iar vasul se înclină ca scoica pe o apă.

În nimbul de-ntuneric cu ceață-amestecat
Ce-nvăluie vaporul plutind într-o derivă,
Forțează Căpitanul timona în eschivă
Sperând că înc-o dată destinul l-a salvat!

Orientându-și nava spre o lumină care
Era pe țărmul mării atât de apropiat,
Crezând că e-o lumină din FARU' adevărat.
Aceasta a fost, desigur, fatala lui eroare!

O izbitoră crudă și-un zgomot a urmat
Purtată-n zbor pe creasta năprasnicului val
Ce-azvârle nava-scoică-n nisipul de la mal.
Coca i se despacă. Vaporu'-a eșuat!

Și-astfel, destinul falnic al unui căpitan
Se frânse-n malul mării, aici la COSTINEȘTI,
Iar nava, simbol al multor destine omenesci
Își deapănă povestea în fiecare an!

Așa se-ntâmplă-n viață, ca și cu marea navă.
Destine înfloritoare, la mal se poticnesc,
Se spulberă speranța și visul omenesc
Iar viața, pentru dânsii, devine o EPAVĂ!

Cărți publicate de membrii Cercului scriitorilor ingineri - 2013

ET IN ALBANIA EGO

Ioan GANEA-CHRISTU

O excursie cu Asociația albanezilor din România, în vara anului 2011.
Aventură de neuitat, în care ne-am simțit chiori în țara orbilor (la acea vreme, căci acum nu mai e chiar așa).

Pe plaja îngustă și cu un pietriș extraordinar de agresiv (ca și puținul personal prezent doar la închirierea șezlongurilor – să nu cumva să scape un client fără plată) de la Gjirocastra se (re)varsă un râu destul de mare în marea Ionică. Am văzut că nu prea erau "oameni la apă", dar era păcat să nu fac și eu o baie, dacă tot am ajuns pe-acolo. Valuri de peste 4 metri, cu o forță nemaîntâlnită la Marea Neagră și un vuiet pe măsură ... Mă duc și eu după ghidul nostru mai în larg, unde valurile păreau mai liniștite... Și era să nu mai ies! M-am luptat cu valurile care se năpusteau spre mal, cu cele care se retrăgeau la fel de aprige, cu salinitatea mult mai concentrată, cu curentul produs de râul cu pricina... Aruncam câte un ochi spre mal, spre un salvamar ceva ... Nimic, doar soția îmi făcea semne, oarecum calme, să ies că am ajuns prea departe, dar eram deja la vreo 20 de metri de locul din care am intrat în apă. În timp ce înotam disperat, încercam să fiu rațional: inspir acum, înainte să vină valul cel mare... Da, dar se întorcea altul dinspre mal și parcă mai fioros! ... Asta să fie ultima excursie din viață? Aici? Și așa să dispar de pe scenă? ...

Cu ultimele eforturi am ajuns să ating grohotișul sau bolovănișul instabil care-mi zdroiea tălpile, în pas de doi înainte și unul înapoi și m-am prăbușit pe pietrele incomode dar salvatoare de pe plajă ... Câteva minute, mi-a văjăit în urechi și mi-a sclipit în ochi supărarea valurilor care nu m-au putut înghiți, ca o coloană de ambulanțe cu sirene și girofare.

Brrrr! Cine știe? Poate că am fost lăsat să mai îndeplinesc vreo misiune pe acest Pământ ... și mai ales în țara mea ... și la acest cerc, pentru că:
- Am, n-am timp, e clar / A treia marți din lună este cercul literar!

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactori: Lucian GRUIA
Cornelia POPESCU
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

Conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar aparține în exclusivitate autorilor

Colectivul de redacție urează tuturor membrilor cercului și
cititorilor revistei **UNIVERS INGINERESC,**
LA MULȚI ANI
cu sănătate și împliniri în activitatea scriitoricească din 2014!